

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णः शुचयः पावुका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
 अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।
 यासाऽ राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्।
 मधुश्वेतः शुचयो याः पावुकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।
 यासां देवा दिवि कृष्णन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः
 पृथिवीं पर्यसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा
 पश्यतापः शिवया तनुवोप स्पृशत् त्वचं मे। सर्वाऽ अग्नीऽ
 रफ्मुषदो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि धत्ता। यददः
 सम्प्रयतीरहवनंदता हुते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि
 सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभँ सुमवल्लाता। (२)

तदप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अपकामङ्
 स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकमैः। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वार्णमं
 वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठथ्यन्दमाना यथावशम्।
 उदानिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भद्रा घृतमिदाप
 आसुरग्नीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसौ मधुपृच्छाम् (३)

अरङ्गम आ मा प्राणेन सुह वर्चसा गन्न। आदित्यश्याम्युत वा

शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ्मा आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य
तर्हि हिरण्यवर्णं अतृपं यदा वः। आपो हि षष्ठा मयोभुवस्ता ने
ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य
भाजयते ह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य
क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे
यतस्व पृथिव्या सम्बव ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवल्लात मधुपूर्चा मातरो द्वाविशतिश्च॥ ४॥ [१]

अपां ग्रहान्गृहात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सवो-
ऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो
उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित्
आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपौऽग्नेरुपस्तादुपदधाति
भ्रातृव्याभिभूत्ये भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि षिञ्चन्ति नार्तिमाच्छति
सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्तं वा आपः
पशव आपोऽन्नं पशवोऽन्नादः पशुमान्वति यस्यैता उपधीयन्ते
य उ चैना एवं वेद द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवथ्स्तुः
संवथ्स्तुरेणैवास्मै (६)

अन्नमवं रुन्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते
सयोऽन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वादशात्पुरुषादन्नमत्यथो पात्रान्न छिद्यते
यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद कुम्भाश्च कुम्भीश्च मिथुनान्ति

भवन्ति मिथुनस्य प्रजा॑त्यै प्र प्रजया॑ पुशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता
उपधीयन्ते य उ॑ (७)

चैना॑ एवं वेद॑ शुग्वा अ॒ग्निः सौ॒ऽध्वर्यु॑ यज॑मानं प्र॒जाः शुचा॑-
र्पयति॑ यद॒प उप॒दधा॑ति॑ शुच॑मेवास्य॑ शमयति॑ नार्ति॑माच्छत्यध्वर्युर्न॑
यज॑मानः॑ शाम्यन्ति॑ प्र॒जा॑ यत्रैता॑ उपधीयन्ते॒पां वा ए॒तानि॑ हृदयानि॑
यदेता॑ आपो॑ यदेता॑ अ॒प उप॒दधा॑ति॑ दिव्याभिर॒वैना॑ः स९ सू॒जति॑
वर्षुंकः प॒र्जन्यः॑ (८)

भवति॑ यो वा ए॒तासा॑मायतं॒न क्लृसि॑ वेदा॒ऽयतं॒नवान्वति॑
कल्पते॒स्मा अनुसी॒तमुप॑ दधात्येतद्वा॑ ओ॑सामायतं॒नमेषा क्लृसि॑र्य॑
एवं वेदा॒ऽयतं॒नवान्वति॑ कल्पते॒स्मै॑ दुन्धमन्या॑ उप॑ दधाति॑
चतंस्नो॑ मध्ये॑ धृत्या॑ अन्नं॑ वा इष्टका॑ ए॒तत्खलु॑ वै सा॒क्षादन्नं॑ यदेष॑
च॒रुर्यदेतं॑ च॒रुमु॑प॒दधा॑ति॑ सा॒क्षात्॑ (९)

ए॒वास्मा अन्नमव॑ रुन्धे॑ मध्ये॑ उप॑ दधाति॑ मध्ये॑ उप॑वास्मा अन्न॑
दधाति॑ तस्म॒॑मध्यतो॒न्नमव्यते॑ बार॒हस्पत्यो॑ भ॑वति॑ ब्रह्म॑ वै देवाना॑
बृह॒स्पति॒ब्रह्म॑णैवास्मा अन्नमव॑ रुन्धे॑ ब्रह्मवर्चसम॑सि॑ ब्रह्मवर्चसाय॑
त्वेत्याह॑ तेज॒स्वी॑ ब्रह्मवर्चसी॑ भ॑वति॑ यस्यैष॑ उपधीयते॑ य उ॑ चैनमेव॑
वेद॑॥ (१०)

अ॒मृतं॒मस्मै॑ जायते॑ यस्यैता॑ उपधीयन्ते॑ य उ॑ प॒र्जन्य॑ उप॒दधा॑ति॑ सा॒क्षात्स॒सत्वारि॑शाच्च॥६॥ [२]

भूतेष्टका॑ उप॑ दधात्यत्रा॑त्र॑ वै मृत्युर्जायते॑ यत्र॑यत्र॑व मृत्युर्जायते॑

तत् एवैनुमवं यजते तस्मादग्निचिथ्सर्वमायुरेति सर्वे ह्यस्य मृत्यवो-
ज्वैष्टास्तस्मादग्निचिन्नाभिचरितवै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृणुते सूयते
वा एष योऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानि हुवी षष्ठि भवन्त्येतावन्तो वै
देवानां सुवास्त एव (११)

अस्मै सुवान्न यच्छन्ति त एन एवन्ते सुवन्ते सुवोऽग्निर्वरुणसुवो
राजसूयं ब्रह्मसवश्चित्यो देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
सवितृप्रसूत एवैनुं ब्रह्मणा देवताभिरभि षिञ्चत्यन्नस्यान्नस्याभि
षिञ्चत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धै पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभि षिञ्चति पुरस्ताद्धि
प्रतीचीनमन्नमद्यते शीर्षतोऽभि षिञ्चति शीर्षतो ह्यन्नमद्यत आ
मुखादन्ववस्त्रावयति (१२)

मुखुत एवास्मा अन्नाद्य दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि
षिञ्चामीत्याहैष वा अग्नेः सवस्तेनैवैनमभि षिञ्चति बृहस्पतेस्त्वा
साम्राज्येनाभि षिञ्चामीत्याहुं ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभि
षिञ्चतीन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभि षिञ्चामीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्वा

वै राजसूयस्य रूपं य एवं विद्वानुग्निं चिनुत उभावेव
लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित् इन्द्रस्य
सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तदेवाः सौत्रामण्या
समभरन्नसूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या
यजेतेन्द्रियमेव वीर्यं सुभृत्यात्मन्यत्ते॥ (१४)

त एवान्वंस्रावयत्येतदृष्टाचत्वारिंशता॥ ४॥ [३]

सुजूरब्दोऽयावभिः सुजूरुषा अरुणीभिः सुजूः सूर्य एतशेन
सजोपावश्विना दृश्सोभिः सुजूरग्निवैश्वानर इडाभिर्घृतेन स्वाहा
संवध्मसुरो वा अब्दो मासा अयावा उषा अरुणी सूर्य एतश इमे
अश्विनां संवध्मसुरोऽग्निवैश्वानरः पशव इडा पशवो घृतः संवध्मसुरं
पशवोऽनु प्र जायन्ते संवध्मसुरेणैवास्मै पशून्म जनयति दर्भस्तुम्बे
जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्भास्तस्मिंशुहोति प्रैव जायते-
ऽन्नादो भवति यस्यैवं जुहृत्येता वै देवता अग्ने: पुरस्ताद्वागास्ता
एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्ने: पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनन्यो भवति य
एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमांसीथस प्रजापतिः पुष्करपुर्णे
वातो भूतोऽलेलायुथसः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दुत स एतदुपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्नग्निमचिनुत्
तदियमभवत्ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्यां पुरस्तादुपादधात्तच्छिरोऽभवथ्सा
प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादधाथस दक्षिणः पक्षोऽभवथ्सा दक्षिणा
दिग्यां पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवथ्सा प्रतीची दिग्यामुत्तरत
उपादधात् (१७)

स उत्तरः पक्षोऽभवथ्सोदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादधात्तत्पृष्ठमभव-
दिग्यियं वा अग्निः पश्चैषकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टकां

तृन्दन्त्यभि शर्करा॑ सर्वा॑ वा इयं वयो॑भ्यो॑ नक्ते॑ दृशे॑ दी॑प्यते॑
तस्मा॑दिमां वया॑सि॑ नक्ते॑ नाध्यो॑सते॑ य एवं विद्वानुग्निं चिनुते॑
प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो॑ जयत्याग्नेयो॑ वै ब्राह्मणस्तस्माद्वाह्मणायु॑
सर्वासु॑ दिक्ष्वर्धुक॒ अस्ति॑ स्वामेव॑ तदिशमन्वेत्युपां वा अग्निः॑
कुलायन्तस्मादापोऽग्निः॑ हारुकाः॑ स्वामेव॑ तद्योनि॑ प्र
विंशन्ति॥ (१९)

यदलेलायुभ्यु उत्तरत उपादादेव द्वात्रिशत्ता॥५॥

[४]

संवथ्सुरमुख्यमृत्वा॑ द्वितीये॑ संवथ्सुर आग्नेयमुष्टाकपाल॑
निर्वपेदैन्द्रमेकादशकपालं॑ वैश्वदेवं द्वादशकपालं बारहस्पत्यं चरुं
वैष्णवं त्रिकपालं॑ तृतीये॑ संवथ्सुरेऽभिजिता॑ यजेत् यदष्टाकपालो॑
भवत्युष्टाक्षरा॑ गायत्र्याग्नेयं गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव
तेन दाधार गायत्रं छन्दो॑ यदेकादशकपालो॑ भवत्येकादशाक्षरा॑
त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुभं॑ माध्यन्दिन॑ सवनं॑ माध्यन्दिनमेव॑ सवनं॑ तेन
दाधार त्रिष्टुभम्॑ (२०)

छन्दो॑ यद्वादशकपालो॑ भवति॑ द्वादशाक्षरा॑ जगती॑ वैश्वदेवं
जागति॑ तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव॑ तेन दाधार जगती॑ छन्दो॑
यद्वारहस्पत्यश्वरुर्भवति॑ ब्रह्म॑ वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मैव॑ तेन दाधार॑
यद्वैष्णवस्त्रिकपालो॑ भवति॑ यज्ञो॑ वै विष्णुर्यज्ञमेव॑ तेन दाधार॑
यत्तृतीये॑ संवथ्सुरेऽभिजिता॑ यजते॑ यजित्य॑ यथसंवथ्सुरमुख्य

बिर्भीममेव (२१)

तेन लोकः स्पृणोति यद्वितीये संवर्थस्तेऽग्निं चिनुते-
ज्ञतरिक्षमेव तेन स्पृणोति यत्तुतीये संवर्थस्ते यज्ञतेऽमुमेव
तेन लोकः स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कक्षीवाऽ औशिजो
वीतहृव्यः श्रायसस्त्रसदस्युः पौरुकुथस्यः प्रजाकामा अचिन्वत्
ततो वै ते सुहस्रं सहस्रं पुत्रानविन्दन्त् प्रथंते प्रजया पशुभिस्तां
मात्रामाप्नोति यां तेऽगच्छन् य एवं विद्वानेतमुग्निं चिनुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्टुभिस्त्रेवैवं चत्वारिं च॥३॥

[५]

प्रजापतिरुग्निमचिनुत् स क्षुरपविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यते
नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादयित्वोपायन्तच्छन्दसां छन्दस्त्वं
ब्रह्म वै छन्दाऽसि ब्रह्मण पुत्रद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्गार्णी उपानहावुपं
मुश्वते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिऽसायै
देवनिधिर्वा एष नि धीयते यदुग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुसं विन्दन्ति न वा प्रति प्रजानात्युखामा
क्रामत्यात्मानमेवाधिपां कुरुते गुस्या अथो खल्वाहुर्नाक्रम्येति
नैरऋत्युखा यदाक्रामेत्रिऋत्या आत्मानमपि दध्यात्तस्मान्नाक्रम्या
पुरुषशीरुषमुपं दधाति गुस्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मे गोपायेति
ताद्वगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा

अर्थर्वाग्निरेव

दध्यङ्गार्थर्वणस्तस्येष्टका

अस्थान्येत एव वाव तदपि भ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति
यदिष्टकाभिरुग्मि चिनोति सात्मानमेवाग्मि चिनुते सात्मामुष्मिलोके
भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेयचित्य आत्मा वैश्वानरो
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सुङ्गस्कृत्य (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः सुङ्गस्कुरुते यदुग्मि चिनुते
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सुङ्गस्कृत्यात्मनाभ्यारोहति
तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवं त्रेव देवानप्येति वैश्वानर्यर्थचापुरीषमुप
दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमुग्मिमेव वैश्वानरं
चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्य तनुवमव
रुन्धे॥ (२६)

अग्निस्तसुङ्गस्कृत्यग्रेदशं च॥४॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षयो देवा विराजमाप्नुवन्तिसो रात्रीर्दीक्षितः
स्यात् त्रिपदा विराङ्गुराजमाप्नोति षडात्रीर्दीक्षितः स्यात् षट्ठा
ऋतवः संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराङ्गुराजमाप्नोति दश रात्रीर्दीक्षितः
स्यादशाक्षरा विराङ्गुराजमाप्नोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश
मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराङ्गुराजमाप्नोति त्रयोदश
रात्रीर्दीक्षितः स्यात् त्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराङ्गुराजमाप्नोति पञ्चदश
रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोर्धमासशः

संवथ्सुर आप्यते संवथ्सुरो विराङ्गुराजंमाप्रोति संसदंश
 रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासः पञ्चत्वः संवथ्सुरः
 संवथ्सुरो विराङ्गुराजंमाप्रोति चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितः
 स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराङ्गुराजंमाप्रोति
 त्रिंशतिः रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराङ्गुराजंमाप्रोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः
 संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराङ्गुराजंमाप्रोति चतुरो मासो दीक्षितः
 स्याच्चतुरो वा एतं मासो वस्वोऽविभरुस्ते पृथिवीमाजंयनायत्रीं
 छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजंयन्निष्टुभुं छन्दो द्वादशादित्यास्ते
 दिवमाजंयञ्जगर्तीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छुञ्छैष्यं देवानां
 तस्माद्वादश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीतु द्वादश मासाः संवथ्सुरः
 संवथ्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आसेष्टकमेनं चिनुतेऽथो
 व्यावृतमेव गच्छति श्रैष्यं समानानाम्॥ (२९)

स्यात् त्रयोदश त्रिंशतिः रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वै तेऽष्टविंशतिश्च॥ ३॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहेऽसुवर्गाल्लो
 हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हासीदुन्तरिक्षमाक्रमिषं
 प्रजा मा मा हासीद्विमाक्रमिषुः सुवर्गन्मेत्याहैष वा
 अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै
 यत्पृक्षसम्मितां मिनुयात् (३०)

कर्नीया॑ सं यज्ञक्रतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा॒
 स्याद्वेदिसम्मितां मिनोति॑ ज्याया॑ समेव॑ यज्ञक्रतुमुपैति॑
 नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा॑ भवति॑ साहुसं॑ चिन्वीत॑ प्रथमं॑
 चिन्वानः॑ सुहस्रसम्मितो॑ वा अयं॑ लोक॑ इममेव॑ लोकमभि॑
 जयति॑ द्विषांहसं॑ चिन्वीत॑ द्वितीय॑ चिन्वानो॑ द्विषांहसं॑ वा
 अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि॑ जयति॑ त्रिषांहसं॑ चिन्वीत॑ तृतीय॑
 चिन्वानः॑ (३१)

त्रिषांहसो॑ वा असौ॑ लोकोऽमुमेव॑ लोकमभि॑ जयति॑ जानुदग्नं॑
 चिन्वीत॑ प्रथमं॑ चिन्वानो॑ गायत्रियैवेमं॑ लोकमभ्यारोहति॑ नाभिदग्नं॑
 चिन्वीत॑ द्वितीय॑ चिन्वानस्त्रिष्टभैवान्तरिक्षमभ्यारोहति॑ ग्रीवदग्नं॑
 चिन्वीत॑ तृतीय॑ चिन्वानो॑ जगत्यैवामुं॑ लोकमभ्यारोहति॑ नाभिं॑
 चित्वा॑ रामामुपेयादयोनौ॑ रेतो॑ धास्यामीति॑ न द्वितीय॑ चित्वान्यस्य॑
 स्त्रियम्॑ (३२)

उपेयान्न॑ तृतीय॑ चित्वा॑ कां॑ चनोपेयाद्रेतो॑ वा॑ एतन्नि॑ धत्ते॑
 यदग्नि॑ चिनुते॑ यदुपेयाद्रेतसा॑ व्यृध्येताथो॑ खल्वाहुरप्रजस्य॑
 तद्यन्नोपेयादिति॑ यद्रेतः॑सिचावुपदधाति॑ ते॑ एव॑ यजमानस्य॑ रेतो॑
 बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय॑ त्रीणि॑ वाव॑ रेताऽसि॑ पिता॑
 पुत्रः॑ पौत्रः॑ (३३)

यद्वै॑ रेतः॑सिचावुपदध्याद्रेतो॑ऽस्य॑ विच्छिन्द्यात्तिस॑ उप॑
 दधाति॑ रेतसः॑ सन्तत्या॑ इयं॑ वाव॑ प्रथमा॑ रेतः॑सिग्वाग्वा॑ इयं॑

तस्मात्पश्यन्तीमां पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया^८ प्राणो
वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षं पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया
चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूँ पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमूँ चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां कूस्या
अथो प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्य त इष्टस्य
वीतस्य द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्ते एवैतेन दुहे पिता
मातुरिश्वाच्छिंद्रा पूदा धा अच्छिंद्रा उशिजः पूदानुं तक्षुः सोमो
विश्वविन्नेता नैषद्वृहस्पतिरुक्थामदानि शःसिषुदित्याहृतद्वा
अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनुं शःसति॥ (३५)

मिनुयात्तीयं चिन्वानश्चियं पौत्रश्च वै सुपदंश च॥६॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्भर्भः
प्रपादुकाः स्युरथो यथा सवात्पत्यवरोहति तावगेव तदासन्दी
सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादयाथो सवमेवैन करोति गर्भं
वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिंक्यादुखां निरुहेद्योनेर्गर्भं
निरहण्याथडुद्यामः शिक्यं भवति पोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मनेवैन बिभर्ति प्रजा-
पतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा
उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपदधाति ताभ्योमेव यजमानो-
ऽमुष्मिलोकेऽग्निं दुहे संवथ्सुरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता

इ॒ष्टका॑ः प्राजा॒पत्या॑ वै॒ष्णवी॑ः (३७)

वै॒श्व॒कर्मणी॑रहोरु॒त्राण्येवा॒स्य प्राजा॒पत्या॑ यदुरुव्य॑ बि॒भर्ति॑
प्राजा॒पत्या॑ ए॒व तदुप॑ धत्ते॑ यथ्समिध॑ आ॒दधाँति॑ वै॒ष्णवा॑ वै॑
वन॑स्पतंयो॑ वै॒ष्णवी॑रेव॑ तदुप॑ धत्ते॑ यदिष्ट॑काभिरुग्मि॑ चिनोतीयं॑
वै॑ वि॒श्वकर्मा॑ वै॒श्वकर्मणी॑रेव॑ तदुप॑ धत्ते॑ तस्मादाहुस्त्रिवृद्ग्निरिति॑
तं वा॑ ए॒तं यज्ञमान॑ ए॒व चिन्वीतु॑ यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं॑
दक्षिणाभिर्न॑ राधयेद्ग्निमस्य॑ वृजीतु॑ योऽस्याग्नि॑ चिनुयात्तं॑
दक्षिणाभी॑ राधयेद्ग्निमेव॑ तथ्स्पृणोति॑॥ (३८)

पोद्गविहितो॑ वै॑ वै॒ष्णवी॑रन्यो॑ विश्वतिश्चां॥ ३॥ [९]

प्रजा॑पतिरुग्मि॑चिनुतर्तुभिः॑ संवथ्सरं॑ वंसन्तेनैवास्य॑
पूर्वार्धम॑चिनुत ग्रीष्मेण॑ दक्षिणं॑ पुक्षं॑ वरुषाभिः॑ पुच्छ॑ शरदोत्तरं॑
पुक्ष॑ हैमन्तेनु॑ मध्यं॑ ब्रह्मणा॑ वा॑ अस्य॑ तत्पूर्वार्धम॑चिनुत क्षुत्रेण॑
दक्षिणं॑ पुक्षं॑ पुशुभिः॑ पुच्छ॑ विशोत्तरं॑ पुक्षमाशया॑ मध्यं॑ य ए॒व
विद्वानुग्मि॑ चिनुत क्रृतुभिरेवैनं॑ चिनुतेऽथो॑ ए॒तदेव॑ सर्वमवं॑ (३९)

रुन्ये॑ शृणवन्त्येनमग्नि॑ चिक्यानमत्यन्तं॑ रोचते॑ इयं॑ वाव॑
प्रथमा॑ चितिरोषधयो॑ वनस्पतंयः॑ पुरीषमन्तरिक्षं॑ द्वितीया॑ वया॑सि॑
पुरीषमसौ॑ तृतीया॑ नक्षत्राणि॑ पुरीषं॑ यज्ञश्चतुर्थी॑ दक्षिणा॑ पुरीषं॑
यज्ञमानः॑ पञ्चमी॑ प्रजा॑ पुरीषं॑ यत्॑ त्रिचितीकं॑ चिन्वीत युज्ञं॑
दक्षिणामात्मानं॑ प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्वेतव्यं॑ ए॒तदेव॑

सर्वङ्गं स्पृणोति यत्तिस्त्रश्चितंयः (४०)

त्रिवृद्धिग्रियद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति
पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः
पुरीषैरभ्यूहति दश सं पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव
पुरुषस्तङ्गं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराङ्गन्त्रं विराङ्गिराज्येवान्नाद्ये
प्रति तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चित्तिरकृतवः पुरीषः षट्टितयो
भवन्ति षट्टुरीषाणि द्वादश सं पद्यन्ते द्वादश मासाः संवथ्सरः
संवथ्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषः पञ्चदश च॥३॥ [१०]

रोहितो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बुभुरुणबुभुः
शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताक्षः श्येतग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्त्रः
कृष्णा वृशा वारुण्यस्तिस्त्रः श्वेता वृशा: सौर्यो मैत्राबारहस्पत्या
धूम्रललामास्तूपुराः॥ (४२)

[११]

पृश्चिंस्तिरश्वीनपृश्चिरुर्ध्वपृश्चिभस्ते मारुताः फल्लूर्लोहितोर्णी
बलक्षी ताः सारस्वत्यः पृष्ठती स्थूलपृष्ठती क्षुद्रपृष्ठती ता
वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्यामा वृशा: पौष्णियस्तिस्त्रो रोहिणीवृशा मैत्रिय
ऐन्द्राबारहस्पत्या अरुणललामास्तूपुराः॥ (४३)

रोहितः पृश्चिः पद्मिः षट्टिः षट्टिः॥१॥ [१२]

शिति बाहुरन्यतः शिति बाहुः समन्तशिति बाहुस्त ऐन्द्रवायवाः
 शिति रन्ध्रोऽन्यतः शिति रन्ध्रः समन्तशिति रन्ध्रस्ते मैत्रावरुणाः
 शुद्धवालः सुर्वशुद्धवालो मणिवालस्त आश्विनास्तिस्तः
 शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यस्तिस्तः श्येनीः परमेष्ठिनै सोमापौष्णाः
 श्यामललामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उन्नतं क्रृषभो वामनस्त ऐन्द्रावरुणाः शितिकुच्छितिपृष्ठः
 शितिभस्त ऐन्द्राबारहस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त
 ऐन्द्रावैष्णवास्तिस्तः सिध्मा वृशा वैश्वकर्मण्यस्तिस्तो धात्रे पृष्ठोदरा
 ऐन्द्रापौष्णाः श्येतललामास्तूपराः॥ (४५)

शिति बाहुरुन्नतः पञ्चविंशतिः पञ्चविंशतिः॥ १॥ [१४]

कर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्टाय त्रयो
 नकुलस्तिस्तो रोहिणीस्त्रयव्यस्ता वसूनान्तिस्तोऽरुणा दित्यौह्यस्ता
 रुद्राणां सोमैन्द्रा बुधुललामास्तूपराः॥ (४६)

कर्णास्त्रयो विंशतिः॥ १॥ [१५]

शुण्ठास्त्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णव उरुक्रमाय
 लप्सुदिनस्त्रयो विष्णव उरुग्रायाय पञ्चावीस्तिस्त आदित्यानांत्रिवृथसा
 ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ १॥ [१६]

इन्द्राय राजे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः
शितिंकुदं इन्द्राय स्वराजे त्रयः शितिभसदस्तिस्तुर्योह्यः
साध्यानान्तिसः पैष्टौह्यो विश्वेषां देवानामाग्नेन्द्राः कृष्णललामास्तूपराः

इन्द्राय राजे द्वाविश्वतिः॥१॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितेता इन्द्राण्यै त्रयः कृष्णैताः कुहै
त्रयोऽरुणैतास्तिस्रो धेनवो राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या
आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादश॥१॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गः सोमाय राजे त्रयः सारङ्गः पार्जन्या
नभौरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा इन्द्राण्यै तिस्रो मेष्यं आदित्या
द्यावापृथिव्या मालङ्गस्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकान्नविश्वतिः॥१॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राजे त्रयो रोहितोललामा
वरुणाय रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयौ वैश्वदेवास्त्रयः
पृशञ्चयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूरा� श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विश्वतिः॥१॥ [२०]

सोमाय स्वराजे ऽनोवाहावनुद्वाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टारार्द्धाभ्यां बलदाभ्यां सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडबे द्वे धेनू
भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनुद्वाहाहौ

वारुणी कृष्णे वृशे अंराङ्ग्यौ दिव्यावृष्टभौ परिमूरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराजे चतुर्भ्यशतः॥१॥ [२१]

एकांदश प्रातर्गव्याः पशव आ लभ्यन्ते छगलः कल्माषः
किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्टाः सौरीर्नवं श्वेता वशा अनूबन्ध्या
भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विशालयूप आ लभ्यन्ते॥ (५३)

एकांदश पश्चविशतिः॥१॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृष्ठन्तस्त्रयो
वार्षिकाः पृश्वन्तस्त्रयः शारदाः पृश्विस्त्रकथास्त्रयो हैमन्तिका
अवलितास्त्रयः शैशिराः संवथस्त्राय निवक्षसः (५४)

पिशङ्गां विशतिः॥१॥ [२३]

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहान्मूतेष्टकाः सूजूः संवथ्सुरं प्रुजापतिः स क्षुरपविरग्रेवं दुक्षयां सुवर्गायु तं
यत्र सूयते प्रुजापतिरकृतुभी रोहितः पृश्विः शितिब्रह्मन्तः कुर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्यै सौम्या वारुणाः
सोमायैकांदश पिशङ्गास्त्रयोविशतिः॥२३॥

हिरण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो यत्कर्नीयाऽसत्रिवृद्धिग्रीवारुणाश्रुपश्चाशतः॥५४॥

हिरण्यवर्णा निवक्षसः॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः
समाप्तः॥५-६॥

 generated on **January 27, 2026**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits